

— Θέλεις νὰ πάρω ἀπ' τὰ βουνὰ
τὸ πιὸ παρθένο μῦρο
νὰ στοῦ σκορπίω, γύρω
ἢ γῆ νὰ μυριστῆ;
— Μὲ φθάνει ἐμὲ τὸ ἄρωμα
ὅπου σκορπᾷ ἢ καρδιά σου
δός μου την καὶ ξεννοιάσου
καλὲ τραγουδιστή.

Ἀθήναι Νοῦμβριος 98

Καὶ δίνει ὁ νηὸς τὰ μάτια του
τὸν νοῦ του, τὴν καρδιά του
νὰ πάρῃ ἢ μάγισσά του
ὡς ποῦ νὰ χορταστῆ.
Τυφλός, χωρὶς καρδιά καὶ νοῦ
πέφτει στὰ πόδια ἐκείνης
— ὦ, τώρα τί θὰ γείνης
φτωχὲ τραγουδιστή;

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

※ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ※
ΕΞΕΥΡΩΠΑΪΣΜΕΝΗ ΑΦΡΙΚΗ